

Què ha significat per a vosaltres ser jurat dels Premis Crítica «Serra d'Or»?

Teresa Mañà, Núria Ventura, Montse Ginesta, Mònica Baró i Joan Portell formen el jurat de Literatura Infantil i Juvenil des de fa anys.

Aquesta foto és de la darrera trobada del jurat dels llibres infantils el febrer passat. Dels seus membres, quatre en formen part des de l'any 1996; l'altre, l'únic membre masculí, és més recent: «només» hi porta des del 2004. Vint anys o dotze anys són un nombre d'anys suficient perquè un jurat es conegui i s'entengui. En el nostre cas, cal afegir-hi, a més, que el jurat s'ho passa bé. Ens agrada reunir-nos i comentar els llibres possibles a premiar; valorar el que té cadascun de bo i de dolent, intercanviar les nostres experiències de lectura... Som un grup variat en el qual cadascú aporta la seva especialitat: el Joan Portell i la Teresa Mañà coneixen bé les novel·les juvenils; la Núria Ventura i la Montse Ginesta estan familiaritzades amb la il·lustració i la Mònica Baró és qui fa les propostes de llibres de coneixements. Un bon equip per a un bon premi. I que sigui per molts anys!

Jaume Aulet, membre del jurat de Recerca des de 2006.

Jaume Aulet

Com a estudiós de la literatura, crec que puc afirmar que els Premis Crítica «Serra d'Or» s'han convertit en un referent del panorama literari català. Poc abans de la primera edició, alguns dels crítics de l'època (Josep M. Castellet, per exemple) feien veure la conveniència d'uns premis d'aquestes característiques. I fou la revista «Serra d'Or» la que va recollir el guant.

Sóc membre del jurat de les modalitats de recerca humanística, recerca científica i catalanística des de fa uns quants anys. Per a mi és una satisfacció formar-ne part. Bàsicament per tres raons: perquè vaig substituir-hi el doctor Jordi Castellanos –de qui he après bona part del que sé–, perquè m'ha permès tenir contacte amb grans personalitats del món de les humanitats i de les ciències i perquè m'ha fet sentir coparticipant d'una iniciativa literària de primer ordre.

Àlex Broch és membre del jurat de Literatura i Assaig des de 1981 i ha estat al jurat de Teatre de 1990 a 2012. (Foto: Jordi Vidal)

J. Faulí i J. Triadú. F. Parcerisas i jo substituïem J. Molas i P. Gimferrer. Què us he de dir dels records que tot això comporta! El 2017 compliré setanta anys. Serà l'hora del relleu definitiu. Hauran estat trenta-set anys de jurat dels Premis Crítica «Serra d'Or» de Literatura i Assaig. Tot un honor.

Àlex Broch

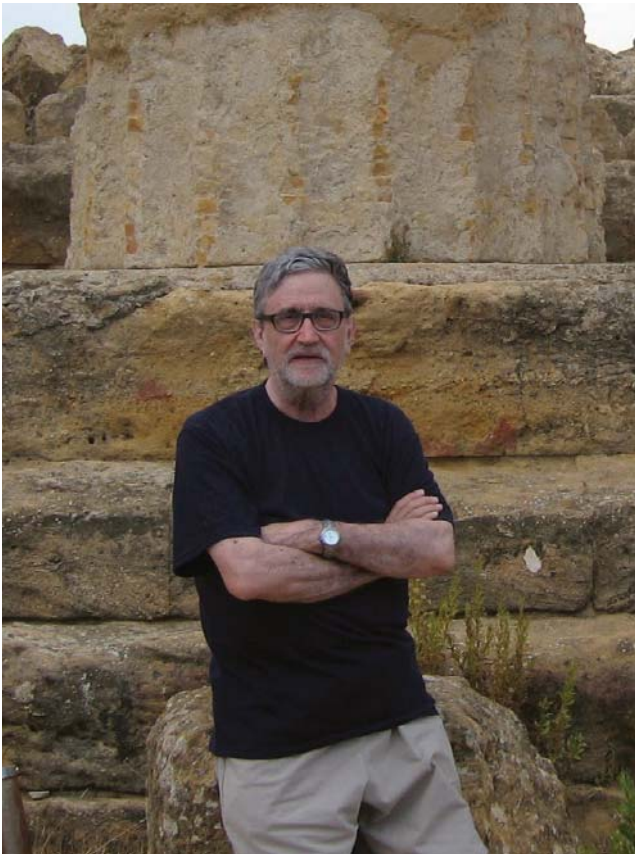
Ser jurat dels Premis Crítica «Serra d'Or» ha estat una funció que ha acompanyat tota o quasi bé tota la meva activitat crítica. No ho puc oblidar. Tant quan exercia l'activitat crítica setmanal a la premsa com quan les vinculacions editorials m'aconsellaren deixar aquesta funció pública. Seguir, però, sent jurat dels Premis Crítica «Serra d'Or» m'ha permès copsar igualment els pols creatiu d'aquestes darrers dècades. Vaig formar part del jurat de Teatre de 1990 a 2012, durant, per tant, vint-i-tres anys. En complir els meus seixanta-cinc vaig pensar que era oportú renunciar a continuar. Vaig entrar en el jurat de Literatura i Assaig el 1981 amb J. M. Castellet,

Manuel Castellet, membre del jurat de Recerca de l'any 2000 al 2013.

Manuel Castellet

He estat durant uns deu anys membre del jurat dels Premis Crítica «Serra d'Or» en la categoria Recerca, que inclou tres àmbits: «Catalanística», «Humanitats» i «Altres ciències». Junt amb els col·legues dels dos primers àmbits, però essent jo moltes vegades l'únic científic del jurat, hem hagut de decidir entre obres de temàtiques tan variades com el medi ambient, la física, la genètica o l'antropologia, per citar-ne algunes. Això m'ha permès i m'ha obligat a interessar-me per publicacions en català allunyades de la meua especialitat, les matemàtiques, cosa que he fet amb satisfacció, d'una banda perquè m'enriquia a mi com a acadèmic, i de l'altra, pel compromís que representa atorgar a un científic un premi, el Premi Crítica «Serra d'Or», que ha assolit un gran prestigi i renom en l'àmbit cultural i científic català. La meua sincera felicitació a Publicacions de l'Abadia de Montserrat per aquestes cinquanta edicions del premi.

Manuel Jorba, jurat de Recerca des de 1995.

Manuel Jorba

Com la revista mateixa que els dóna nom, els Premis Crítica «Serra d'Or», més enllà del caràcter substitutori, en l'àmbit cultural català, amb què al llarg de molts anys podien ser considerats per manca dels premis institucionals adients, han aconseguit, amb la naturalitat que l'honestedat intel·lectual proporciona, un encaix social necessari en l'hora actual de la cultura catalana. Per això i pel caràcter estrictament honorífic que els distingeix de la majoria d'altres premis, i perquè han contribuït, en l'àmbit de la recerca en ciències humanes i altres ciències, a donar una millor visibilitat a obres valuoses que acostumen a passar desapercubudes fora de l'àmbit acadèmic universitari, és satisfactori per a mi haver tingut l'oportunitat de participar molts anys en l'adjudicació d'aquests premis. Per molts anys als premis i als premiats.

Vicenç Llorca va ser membre del jurat de Literatura i Assaig el 1995 i de 1998 a 2010. (Foto: Anna Solans)

Vicenç Llorca

Amb una llarga trajectòria, els Premis Crítica «Serra d'Or» constitueixen una referència fonamental a l'hora de comprendre la construcció de la literatura catalana contemporània. Personalment, constitueix per a mi un honor i un repte haver format part del jurat dels guardons. Un honor pel que signifiquen els premis en concret i «Serra d'Or» en general com a revista literària que ajuda a vertebrar les nostres lletres. I un repte perquè la tasca de cercar l'excel·lència del present és sempre complexa i difícil. I, malgrat tot, necessària per a anar establint el cànon contemporani. Si, a més, hi sumem la qualitat crítica de les companyes i els companys de jurat, es dedueix que l'experiència forma part ja per sempre del propi viatge literari personal.

Francesc Massip és membre del jurat de Teatre des de 1998.
(Foto: A. Galeote)

Francesc Massip

Sóc membre del jurat dels Premis Crítica «Serra d'Or», en la secció de Teatre, des de fa una bona pila d'anys (de 1998 ençà), cosa que m'ha permès incidir en l'actualitat escènica catalana amb la intenció de destacar aquells valors menys visibles, més opacs a la cortina de fum de l'obvietat televisiva, més vinculats al compromís per l'art dramàtic i per la seva expressió en llengua catalana, més arriscats en l'exploració de sendes poc fressades, de formes inhabituals, de plantejaments i temàtiques que mostren una consciència crítica, cívica i ètica sens dubte discordant amb els oratges globals de pensament únic. Uns premis, doncs, que per a mi han significat una ocasió d'or per a mantenir una relació estimulante amb l'actualitat teatral catalana i per a exercir la responsabilitat artística exigible en els qui fem de la crítica un fonament de criteri.

Marta Nadal és membre del jurat de Literatura i Assaig des de 1996.

Marta Nadal

Resumir en molt poques paraules què significa per a mi ser membre del jurat dels Premis Crítica «Serra d'Or» de Literatura i Assaig no em resulta fàcil, perquè em passa per davant la pel·lícula de molts anys i, en concret, dels meus a la revista com a redactora en cap, substituint l'enyorat amic Jordi Sarsanedas. També, perquè quan hi penso, inevitablement em retrobo amb l'Isidor Cònsul, amb qui vam compartir moltes hores de conversa i de veritable crítica literària sobre les diferents obres amb opció a premi que cadascun de nosaltres defensava i amb les quals no sempre coincidíem a l'inici. Jo diria, però, que tant llavors com ara els Premis Crítica Serra d'Or, dintre de l'especialitat de premiar l'obra publicada durant l'any, han volgut apostar per aquelles noves veus que, juntament amb les d'autors consagrats, ens alerten per la seva qualitat i són, per tant, valorades com l'obra d'un autor que cal tenir molt en compte dins el panorama literari català. Degustar durant tot un any un seguit d'obres fins a destacar-ne una entre totes és un repte. El goig és adonar-se, anys després, que aquella veu s'ha consolidat i, encara, s'ha consagrat. Si cinquanta anys més tard, malgrat les crisis de tota mena, seguim celebrant aquests premis, vol dir que els continuem necessitant. Endavant i per molts anys!

Núria Santamaria, membre del jurat de Teatre des de l'any 2009 fins al 2015. (Foto: A. Galeote)

Núria Santamaria

Dels sis anys que vaig formar part del jurat dels Premis Crítica «Serra d'Or» de Teatre (2009-2015), només en servo bons records. Hi tinc present Jordi Coca, exercint d'enllaç amb el consell de redacció de la revista, mantenint el posat d'esfinx davant dels nostres debats i mossegant-se la llengua quan el burxàvem perquè ens digués la seva. Em vénen presents les sagaces observacions de Joan-Anton Benach, la pulcra discreció d'Àlex Broch, la blindada professionalitat de Francesc Massip, la indispensable sornegueria de Juan Carlos Olivares i l'entusiasme d'Anna Pérez. De vegades discutíem de valent; vol dir que tots ens escoltàvem molt i que intentàvem ser molt honorats en les nostres propostes. També se'm fan avinents mots i gestos de gratitud d'alguns dels premiats, alegres i sorpresos de rebre un reconeixement que no havien requerit i que potser els va compensar una mica dels tràfecs de la feina. Els premis han tingut la gràcia de crear en tots nosaltres l'estímul per al treball ben fet i de mostrar-nos com pot ser d'higienica la generositat en l'elogi de la labor dels altres. Vet aquí un altre dels mèrits que cal assenyalar i agrair als qui donen vida a la revista i han ideat els premis: oferir-nos el tast del que pot fer un país civilitzat, culte i decent.

Manuel Sayrach va ser director de la revista «Tretzevents» i membre del jurat de Literatura Infantil i Juvenil entre 1977 i 1995.

Manuel Sayrach

El record com a membre del jurat dels Premis «Serra d'Or» en el camp infantil i juvenil ha perviscut sempre en la meua memòria. I forma part de la meua història personal.

Les nits emblemàtiques dels premis van esdevenir una plataforma àmplia i transversal en la qual van confluïr especialistes, escriptors, artistes, il·lustradors... Gent important en la creació del mític i entranyable món infantil i juvenil. Quin privilegi compartir diàleg amb Aurora Díaz-Plaja, Eulàlia Ventalló, Martí Olaya, Teresa Rovira... Quin plaer atorgar el guardó a Jordi Sarsanedas, Oriol Vergés, Pep Albanell, Joaquim Carbó, Mercè Llimona, Pilarín Bayés, Montse Ginesta, Mercè Capdevila... i a tants creadors, avui noms ja clàssics. O lliurar el premi extraordinari a Lola Anglada per la seva llarga obra creativa.

Els Premis van ser com la pluja fina i benigna en un temps de recerca i recuperació de la identitat catalana.